

Arrest

nr. 181 095 van 23 januari 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 22 september 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 augustus 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 oktober 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 november 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Ethiopische nationaliteit te bezitten, afkomstig te zijn uit Dhagaxbuur en te behoren tot de Somalietnie.

Nadat uw ouders overleden waren omwille van problemen met de regering had u een tijdlang een rustig leven. U huwde met M.M.A. en hield een eigen kapperszaak open. Daar kreeg u vaak het bezoek van leden van de New Police, die eisten dat u hen betaalde en na een tijd u ook verkrachtten. Ze kwamen steeds terug. Toen u zwanger was van uw tweede dochter werd u eind 2012 even opgesloten in de Ogaden-gevangenis in Jijiga.

U werd er gefolterd, verkracht en gedwongen toe te geven dat u voor het ONF was. U beviel er in uiterst precare omstandigheden. Toen u in de gevangenis zat hebben ze uw echtgenoot vermoord. In maart of april 2013 werd u opnieuw vrijgelaten.

U ging terug aan het werk in uw kapsalon en huwde met de broer van uw overleden echtgenoot, genaamd M.M.A.Q.. Al snel begonnen uw problemen met de New Police opnieuw. Ze verdachten u er steeds van actief te zijn voor het ONF. Tijdens de ramadan van 2015 werd u opnieuw gearresteerd, in de gevangenis van Daghaxbuur deze keer. Opnieuw werd u er gefolterd, maar dankzij uw echtgenoot en een buurman kon u na twee maand vrij komen, onder de voorwaarde dat u de derde keer onmiddellijk vermoord zou worden.

Nadat u was bevallen van uw derde kind, kreeg u echter van uw echtgenoot te horen dat u opnieuw beschuldigd werd door de overheid. Er kwamen mannen bij u thuis die naar u zochten. Zonder uw kinderen te groeten, nam u een wagen naar Jijiga en van daaruit trok u naar Addis Abeba, waar u een smokkelaar vond.

U verliet Ethiopië in september 2015 op illegale wijze. Op 5 november 2015 vroeg u asiel aan in België.

U legt geen documenten neer ter staving van uw identiteit en/of asielmotieven.

B. Motivering

Na een grondig onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de elementen in uw administratieve dossier stel ik vast dat u er geenszins in geslaagd bent om een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst moet worden opgemerkt dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over uw asielmotieven. Zo bent u tijdens uw gehoor op het CGVS niet eenduidig over de periodes dat u in de gevangenis zou hebben verbleven. Eerst haalt u aan dat u een eerste maal werd gearresteerd van eind april tot de derde of vierde maand van 2013 en een tweede maal tijdens de ramadan van 2014, van juni tot juli (CGVS, p. 9). Daarna haalt u echter aan voor een tweede keer te zijn gearresteerd begin 2015, in de tweede of derde maand van 2015 en dit voor twee maand (CGVS, p. 16). Wanneer u wordt geconfronteerd met deze incoherentie, weerlegt u deze echter met een nieuwe tegenstrijdigheid. U zegt namelijk dat u pas werd vrijgelaten aan het begin van de ramadan van 2015. Aangezien deze volgens objectieve informatie in het dossier pas in juni zou zijn begonnen, zou u pas midden april 2015 zijn gearresteerd een tweede maal, en dus niet in februari of maart.

Over uw periode in de gevangenis zelf legt u ook tegenstrijdige verklaringen af. Over uw eerste periode in de Ogaden-gevangenis van Jijiga vertelt u namelijk dat u met vijf personen de cel deelde: N.A., Z.O., S.S., N.A., K. en uzelf. Over N.A.I. zegt u dat zij reeds vier of vijf maand in de cel was, alvorens u er bij kwam (CGVS, p. 12). En toen u werd vrijgelaten, bleven er nog twee van de vijf alleen achter: K.F. en N.A. (CGVS, p. 12). Wanneer u even later dezelfde vraag wordt gesteld, is het opmerkelijk dat u aangeeft dat het Z.O. en N.A.I. waren die als laatste in de cel achterbleven (CGVS, p. 18). N.A.I. zou bovendien later zijn toegekomen dan u, wat eveneens niet strookt met uw eerste verklaringen (CGVS, p. 20).

Vervolgens worden er incoherenties vastgesteld die uw algemene geloofwaardigheid sterk ondermijnen. U maakt kenbaar een eigen facebookaccount te hebben onder de naam 'J.Q.' (CGVS, p.19) en uw echtgenoot onder de naam 'F.F.', zijn bijnaam (CGVS, p. 21). Het is dan ook hoogst opmerkelijk dat u probleemloos een facebookaccount beheert, veelvuldig zaken post en reacties plaatst, maar aan het begin van het interview wel aangeeft niet te kunnen lezen en slechts uw naam te kunnen schrijven (CGVS, p. 5). Zelfs wanneer u wordt gevraagd eens de letters ONF te schrijven, geeft u te kennen dit niet te kunnen (CGVS, p. 7). Ook zegt u aan het begin van uw gehoor dat u er geen idee van heeft waar uw kinderen zich bevinden. Uw echtgenoot zou u hebben gezegd dat ze in Mustagel verbleven, maar ook hij wist het niet zeker (CGVS, p. 4). Ze waren zeker niet bij hem, omdat ook hij, wegens beschuldigingen actief te zijn voor het ONLF, het op een lopen heeft moeten zetten (CGVS, p. 4). Even later haalt u echter aan dat uw kinderen bij uw schoonmoeder verblijven, maar benadrukt u er geen contact meer mee te hebben (CGVS, p. 21). Een blik op uw echtgenoot zijn facebookpagina leert echter dat u bij een foto van uw zoon reageerde (zie administratief dossier document 1 & 2). Hoewel u benadrukt dat uw echtgenoot geen zus heeft, bedankte u toch uw schoonzus voor de lovende woorden betreffende uw zoon (CGVS, p. 21). Geconfronteerd met de foto van uw zoon op uw echtgenoot zijn Facebookpagina en uw reacties erop, haalt u aan dat u ook tegen de vrouwen van vrienden van uw echtgenoot 'schoonzus' zegt, wat vanzelfsprekend weinig geloofwaardig is (CGVS, p. 21). Er mag dan ook worden geconcludeerd dat u nog contact onderhoudt met tal van familieleden en zeker wel op de hoogte moet zijn waar uw kinderen zich momenteel bevinden. Eveneens opmerkelijk is dat uw echtgenoot op zijn facebookaccount aanhaalt te zijn geboren en te wonen in Addis Abeba en te hebben gestudeerd in Nairobi (zie administratief dossier). Dit terwijl u aangeeft dat hij, uit schrik voor de overheid, is moeten vluchten naar Garowe in Somalië (CGVS, p. 4), dat hij steeds bij u in Dhagaxbuur heeft gewoond en vroeger enkel in Addis Abeba zou hebben gestudeerd (CGVS, p. 21).

Verklaringen die duidelijk niet stroken met de gegevens die uw echtgenoot zelf heeft achtergelaten op zijn Facebookpagina. Tot slot wordt vastgesteld dat u zowel met een persoon genaamd N.A.I. de cel zou hebben gedeeld als een persoon genaamd N.A.I. bij uw facebookvrienden telt, terwijl u aangeeft met uw voormalige celgenoot geen enkel contact meer te hebben gehad sinds uw vrijlating (CGVS, p. 18). Uw verklaring dat het om twee verschillende N.A.I.'s gaat, lijkt weinig plausibel en doet in het licht van uw vorige tegenstrijdige verklaringen zekerde nodige vragen rijzen.

Tot slot is het vreemd dat u na tweemaal te zijn gearresteerd nog steeds niet exact weet aan welke partij de autoriteiten u linken en waarom ze u tweemaal hebben gearresteerd. Zo is het hoogst bevreemdend dat u steevast aanhaalt te zijn gearresteerd op verdenking banden te hebben met het ONF (CGVS, p. 8). Wanneer u echter wordt geconfronteerd met de juiste benaming, meer bepaald het ONLF, haalt u aan dat het ook die partij kan zijn, maar dat u het niet weet (CGVS, p. 9). Ook de partijnaam voluit, is voor u een raadsel (CGVS, p. 9). Verwacht mag worden dat u, meermaals te zijn gearresteerd op verdenking banden te hebben met deze terroristische partij, toch de juiste benaming zou kunnen geven, afgekort én voluit. De vaststelling dat u dat niet kan, ondermijnt nog maar eens uw persoonlijke asielmotieven. Gevraagd naar de reden waarom de autoriteiten het steeds op u hadden gemunt, weet u tot op de dag van uw gehoor evenmin met zekerheid te vertellen (CGVS, p. 11), terwijl u voor het eerst werd gearresteerd in 2012 (CGVS, p. 9). U denkt dat uw oom, die bij het ONLF hoorde, de reden is (CGVS, p. 11). Vreemd is echter dat u geen enkele bijkomende informatie kan geven wat de activiteiten van uw oom dan wel zijn of waren bij het ONLF (CGVS, p. 11).

Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, kan er geen geloof gehecht worden aan de door u geopperde oppositieactiviteiten en ondergane vervolgingsfeiten, en u heeft dan ook niet aannemelijk kunnen maken dat in uwen hoofde een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Conventie van Genève bestaat of dat u, bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong, een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, zou lopen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 22 september 2016 een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Zij betwist "ooit gezegd te hebben dat zij de tweede keer gearresteerd werd in 2014" en meent dat het om "een misverstand" gaat. Zij stelt dat zij "werd voor een tweede keer gearresteerd in het begin van 2015 –zij vermoedt dat dat de tweede of derde maand was ongeveer – en werd vrijgelaten aan het begin van de ramadan". Dat het minstens een halve maand later moet zijn geweest, zoals gesteld wordt in de bestreden beslissing, is volgens verzoekster "niet van dien aard om te besluiten dat verzoekende partij niet de waarheid vertelde en vorm hoegenaamd geen grond om het relaas van verzoekende partij in twijfel te trekken".

Aangaande de vaststellingen door middel van de Facebookpagina's van verzoekster en haar echtgenoot, voert zij aan dat "N.A.I., met wie zij bevriend is op facebook, is niet dezelfde persoon met wie verzoekende partij in de cel zat", dat "het in Ethiopië heel gewoon is om dichte vrienden als 'zus' aan te spreken. Hoewel haar echtgenoot aldus geen biologische zus heeft, spreekt verzoekende partij veel haar haar vriendinnen en vriendinnen van haar echtgenoot met 'zuster' aan" en dat zij helemaal geen banden heeft met het ONLF waardoor "zij niet veel over deze organisatie kent".

Verzoekster klaagt aan dat niet werd ingegaan op haar "effectieve vrees". Zij herneemt haar feitenrelaas en stelt dat "een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel", alsook de materiële motiveringplicht.

Verzoekster vraagt de bestreden beslissing te hervormen en haar als vluchteling te erkennen, haar minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen. In uiterst subsidiaire orde vraagt verzoekster de bestreden beslissing te vernietigen.

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3. Verzoekster verklaart problemen te hebben gehad met de Ethiopische autoriteiten omdat ze haar ervan verdachten actief te zijn voor het "ONF". De Raad hecht echter geen geloof aan het asielrelaas van verzoekster.

2.4. Zo legde verzoekster incoherente en onaannemelijke verklaringen af over de periodes die zij doorbracht in gevangenschap. Enerzijds verklaarde zij dat zij een eerste maal werd gearresteerd van eind april tot de derde of vierde maand van 2013 en een tweede maal tijdens de ramadan van 2014, van juni tot juli (gehoor, p. 9), anderzijds stelde zij een tweede keer te zijn gearresteerd begin 2015, in de tweede of derde maand van 2015 en dit voor twee maand (gehoor, p. 16) om dan nadien aan te geven dat zij pas werd vrijgelaten aan het begin van de ramadan van 2015 en dus midden april 2015 zou zijn gearresteerd. Waar verzoekster in haar verzoekschrift betwist "*ooit gezegd te hebben dat zij de tweede keer gearresteerd werd in 2014*" en aangeeft dat zij "*werd voor een tweede keer gearresteerd in het begin van 2015 – zij vermoedt dat dat de tweede of derde maand was ongeveer – en werd vrijgelaten aan het begin van de ramadan*", stelt de Raad vast dat verzoekster op het Commissariaat-generaal wel degelijk beweerde een tweede maal tijdens de ramadan van 2014, van juni tot juli, gearresteerd te zijn (gehoor, p. 9), om dan vervolgens nog twee andere versies van de tijdlijn te geven. Een louter herhalen van één versie van de feiten in het verzoekschrift is dan ook niet dienstig om de vastgestelde tegenstrijdigheden te weerleggen te meer nu verzoekster ook op andere punten tegenstrijdig is.

2.5. Aldus zijn ook haar verklaringen over de personen met wie ze de cel in de Ogaden-gevangenis gedeeld zou hebben, incoherent (gehoor, p. 12, 18, 20). Het komt in de eerste plaats aan verzoekster toe om aan de hand van een coherent relaas, achtergrondkennis van haar leefwereld en voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken, wat zij heeft nagelaten. Verzoekster kan niet toelichten waarom ze niet eenduidig kan vertellen over de personen met wie ze maandenlang een hachelijke situatie deelt in een gevangenis.

2.6. Dat verzoekster de partij waaraan de autoriteiten haar linken steevast het “ONF” noemt (gehoor, p. 8), terwijl de juiste benaming het “ONLF” betreft, en zij evenmin de volledige partijnaam kent (gehoor, p. 9), doet verder afbreuk aan haar gehele geloofwaardigheid. De stelling in het verzoekschrift, dat zij helemaal geen banden heeft met het ONLF waardoor “zij niet veel over deze organisatie kent”, kan haar onwetendheid niet verschonen, gezien wel degelijk verwacht kan worden dat verzoekster, die meermaals voor lange tijd gearresteerd werd op verdenking banden te hebben met deze partij, de correcte afkorting en naam kan geven van de bedoelde partij zeker wanneer ze hierover gefolterd zou geweest zijn, meerdere keren zijn opgepakt en grondig ondervraagd door haar autoriteiten. Verzoeksters asielrelaas is bijzonder zwak en komt geheel verzonnen voor.

2.7. Verzoeksters geloofwaardigheid wordt verder ondermijnd door de vaststelling dat zij op het Commissariaat-generaal aangeeft niet te kunnen lezen, slechts haar naam te kunnen schrijven (gehoor, p. 5) en niet te weten waar haar kinderen zich bevinden (gehoor, p. 4), dan wel dat de kinderen bij haar schoonmoeder zijn maar dat verzoekster er alleszins geen contact meer mee heeft (gehoor, p. 21), terwijl uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat zij wel een Facebookaccount beheert, waarvan zij toegaf dat het haar account betreft, waarop zij berichten post en reacties plaatst, zoals het bedanken van haar schoonzus voor de lovende woorden over haar zoon, bij een foto van haar zoon. De stelling in het verzoekschrift dat “het in Ethiopië heel gewoon is om dichte vrienden als ‘zus’ aan te spreken. Hoewel haar echtgenoot aldus geen biologische zus heeft, spreekt verzoekende partij veel haar haar vriendinnen en vriendinnen van haar echtgenoot met ‘zuster’ aan” is een ongestaafde bewering die hoe dan ook geen afbreuk doet aan de vaststelling dat verzoekster, die beweerdelijk niet kan lezen en niet precies lijkt te weten waar haar kinderen zijn, wel actief is op Facebook en op die manier in contact staat met (de verzorgers van) haar kinderen. Hoe dan ook kan niet aangenomen worden dat wanneer verzoekster over haar familie ondervraagd wordt en zelfs indien ze ongeletterd is, ze niet in staat zou zijn haar familie duidelijk aan te geven. Dergelijke versprekingen ondergraven geheel haar geloofwaardigheid en waarachtigheid van haar asielaanvraag. Verzoeksters tracht duidelijk een verkeerd beeld te scheppen van haar situatie en legt bedrieglijke verklaringen af.

2.8. Waar in het verzoekschrift wordt aangeklaagd dat in de bestreden beslissing niet werd ingegaan op haar “effectieve vrees”, benadrukt de Raad dat de ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen, zoals *in casu*.

2.9. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.10. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.11. Verzoekster voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.12. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.13. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonst.

2.14. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen.

De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig januari tweeduizend zeventien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK